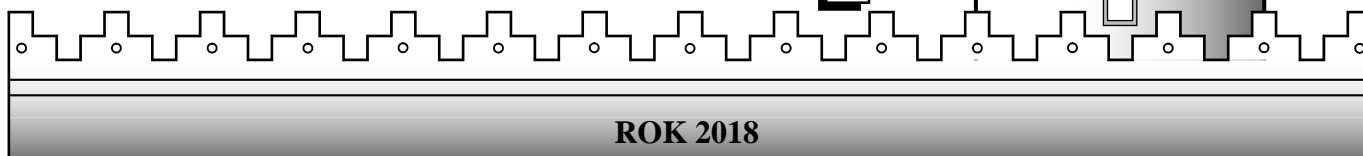

Modlitbový zápas

„Na tvojich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
 Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi !”

Iz 62, 6-7

„Nebudeš mať iných bohov okrem mňa!” (Dt 5,6)

Celá oblasť okultizmu má na človeka závažný dopad, pretože ide o hriechy proti prvému prikázaniu. Pritom je natoľko skrytá (okultná), že mnohé praktiky mágie a veštenia z neznalosti propagujú i mnohí rehoľníci a kňazi. Tu platí zásada: Ak je v nejakej praktike skrytá mágia, veštenie alebo špiritizmus, tak je cirkevne odsúdená i jej novodobá forma!

V 5. knihe Mojžišovej 18,9-12 je vymenovaných 9 oblastí okultizmu:

1. prevedenie ohňom – zasvätenie božstvám (démonom)
2. (hebrejsky: kósem) – veštenie (asi 200 foriem)
3. (mo'nén) – astrológia (horoskopy, znamenia zverokruhu...)
4. (manaheš) – biela mágia (liečiteľ, magnetizér, psychotronik...)
5. (manašeb) – čierna mágia (čarodejník...)
6. (hóber haber) – ľudová mágia

(zaklínanie, odklínanie, zlievanie vosku, hádzanie uhlíkov...)

7. (šóel ob) – špiritizmus ako veštenie

8. (jiddóni) – jasnoviedectvo

9. (dóreš el hamatím) – špiritizmus ako mágia

„Všetky tieto veci sa ošklivia Pánovi...” (v.12)

PRVÉ PRIKÁZANIE

„Ja som Pán, tvoj Boh, ktorý ťa vyviedol z Egyptskej krajiny, z domu otroctva. Nebudeš mať iných bohov okrem mňa! Neurobíš si modlu ani nijakú podobu toho, čo je hore na nebi, ani toho, čo je dolu na zemi alebo vo vode pod zemou! Nebudeš sa im klaňať ani ich uctievať, lebo ja, Pán, tvoj Boh, som žiarlivý Boh, ktorý tresce neprávosť otcov na synoch až do tretieho a štvrtého pokolenia u tých, čo ma nenávidia, ale zmilúvam sa až nad tisícimi u tých, čo ma milujú a zachovávajú moje príkazy.”

(Dt 5,6n)

OSOBNÝ VZŤAH

„Ja som Pán, tvoj Boh!” Tu ide o osobný vzťah. „Z toho vyplýva, že ty máš byť Môj. Uvedom si, že Ja som ťa stvoril, dal som za teba svojho Syna. Žiarlivo ťa milujem. A čo ty? Ja som ťa vyviedol z otroctva. Otroctvo Egypta, to je otroctvo satana a hriechu. Čo od teba chcem? Nebudeš mať iného boha okrem Mňa!”

Tento vzťah lásky k osobnému Bohu je najdôležitejší. Nemôžeš tvrdiť, že Boha miluješ, ak nezačovávaš konkrétne požiadavky, ktoré sú určené aj pre teba: „Počuj, Izrael, Pán je náš Boh, Pán jediný! A ty budeš milovať Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou... Nebudeš chodiť za cudzími bohmi z božstiev iných národov, ktoré sú vôkol vás.”

(Dt 6,4-14)

Prvé prikázanie zahŕňa v sebe všetky ostatné. Bez prvého prikázania nemajú ostatné zmysel! Tento vzťah lásky k Bohu je spojený s požehnaním a jeho prestúpenie s najťažšími trestami. Mojžiš pred smrťou pripomína Izraelu: „Hľa, dnes som predložil pred teba život i šťastie a smrť i nešťastie a prikazujem ti, aby si miloval Pána, svojho Boha, kráčal po jeho cestách a zachovával jeho príkazy, ustanovenia a nariadenia ... Ale ak sa tvoje srdce odvráti, ak

nebudeš poslúchať a dáš sa zviest' a budeš sa klaňať iným bohom a uctievať ich, tak ti dnes oznamujem, že naisto zahynieš...” (Dt 30,15n)

STARÝ ZÁKON

Dejiny Izraela sa odohrávali okolo tohto hlavného prikázania. Keď sa národ priklonil k pohanskému modlárstvu, ktoré má svoju silu v mágií, veštení a špiritizme (pozri Dt 18,9-14), tak prichádzali vojny, choroby, zajatie... Ak národ konal pokánie v tejto oblasti, Boh zázračne zasahoval. Napr. zbožný kráľ Jozafat bez boja zvíťazil nad tromi armádami nepriateľov (pozri 2Kron 20,1nn). Aj keď sa zbožný kráľ Ezechiáš obrátil k Bohu, obklúčený Jeruzalem bol zázračne zachránený: nasledujúce ráno bolo 185 000 nepriateľov mŕtvych (por. 2Kra 18-20 a 2Kra 32); na druhej strane hriech Jeroboama – úcta k dvom býčkom – priniesla strašné následky. Takmer všetci izraelskí králi, na rozdiel od niektorých judských, boli modloslužobníci. Napriek tomu, že boli neustále napomínaní, neobrátili sa.

Odstrašujúcim trestom za modloslužobníctvo bolo vyhnanie do babylonského otroctva. Všetci králi Judska a Izraela sú hodnotení podľa jednej mierky – či boli modloslužobníci alebo ctitelia Hospodina (2Kron 33,6).

Vaša redakcia

O 17H UŽ NEBUDEM MEDZI VAMI

„Začalo sa to v dievčenskom internáte, keď som sa vo veku 15 rokov začala zaujímať o astrologiu a špiritizmus. Niektoré z mojich priateľiek nepodnikli nič bez toho, aby nehľadali odpoveď vo hviezdach alebo vo vykladaní kariet alebo vo vyvolávaní duchov. Moji rodičia a ani rehoľné sestry tohto dobrého katolíckeho inštitútu nemali ani poňatia o tom,

čo sme robili vo voľnom čase.

Ako dobré ‚katolícke dievča‘ som poznala katechizmus, a aj Evanjelium mi bolo dôverne známe. Ale nepamätám sa, že by som vo svojom detstve či v mladosti bola počula niečo o tom, že Božia добрota má s mojím životom plán. Čo sa tohto týka - aj vďaka špiritistickým praktikám, ktoré som vo svojej naivite robila spolu s ostatnými, som mala v sebe zastrašujúci obraz Boha. Za žiadnych okolností som si nechcela pripustiť myšlienku, že Boh má aj so mnou nejaký plán. V podvedomí som si proti tomu vyvinula obranný mechanizmus. Od svojich sedemnástich rokov som chcela jedine ja sama rozhodovať o ďalšom smerovaní vlastného života, pretože som bola presvedčená: Ak by som sa prenechala Božím plánom, môj život by sa stal krížovou cestou a ja by som skončila vo veľkej depresii. Zakaždým, keď sa v mojej prítomnosti hovorilo o Božej vôli, bola to pre mňa hotová katastrofa. Bolo to pre mňa, akoby som počula nasledovné myšlienky:

‚Nemá ešte ani len 30 rokov a už je vdova – ale keď je to Božia vôľa, On jej dá silu, aby to dokázala uniesť. Je milým človekom, ale má smrteľnú chorobu a už len dva mesiace života – ale je to Božia vôľa, tak sa teda modlíme za ňu. Má dieťa, ale, žiaľ, je postihnuté a nepočuje... Ale keď je to Božia vôľa, treba ju prijať.‘ Vo veku dvadsať rokov som hľadala východisko z tmy a z tohto utrpenia. Načo som bola vôbec na tomto svete? Nikde som nenachádzala odpoveď.“

Keď mala Emmanuela 24 rokov, snívala o tom, že si v Paríži otvorí malý obchodík s indickými ručnými prácami a ozdobami. Ako prišla na tento nápad? Roky

márne hľadala pôsobenie Ducha Svätého. Chcela ho zažiť „ako za čias apoštolov“. Túžila stretnúť živých svedkov Evanjelia, niekoho ako svätého Petra alebo Pavla, a Ježišovi dokonca sľúbila: „Akonáhle nájdem takých apoštolov, všetko zanechám a pôjdem s nimi!“ Ale tu v Európe ich nikde nenašla. Tak vložila svoju nádej do Východu, pretože je všeobecne známe, že duchovnému životu sa vo východných krajinách pripisuje mimoriadny význam. Emmanuela očakávala, že počas dlhších pobytov v Indii nájde to, čo hľadá.

Tam spoznala obchodného ministra Punjabu, ktorý jej veľmi kládol na srdce, aby sa pred začatím plánovaných obchodov porozprávala s dobrým priateľom, astrologom, pretože najprv si treba predsa ujasniť, či je tento jej zámer napísaný aj „vo hviezdach“. Už často predtým si nechala Emmanuela predpovedať budúcnosť, a tak rada súhlasila s týmto návrhom.

Hneď na ďalší deň si dohodla stretnutie so Shri Sharmom. Starý muž s dlhou šedivou bradou Emmanuelu usadil a aj on sám sedel v tureckom sede na plachte, ktorá bola kedysi pred rokmi určite biela. Keď sa opýtal na Emmanuelino meno, dátum a miesto narodenia, vybral zo svojej bohatej knižnice „jej knihu života“. „Uchoval som si ju kvôli vám. Vedel som, že prídete.“ Začal čítať z týchto starých, zažltnutých listov, ktoré boli údajne napísané pred tisíckami rokov v sanskritě. Čítal monotónne, bez citu a záujmu, s prenikavým, chladným pohľadom. Mladá Európanka sa trochu skepticky pozrela na obchodného ministra a pýtala sa, či je to naozaj jej kniha života. On ju upokojil. V mnohých detailoch hovoril takzvaný „osvietenec“ alebo –

lepšie povedané – veštec o živote jej rodičov a príbuzných, spomenul chorobu, ktorá ju vo veku jedného roka skoro priviedla do hrobu (čo jej matka neskôr potvrdí), a „čítal“ takto rok za rokom udalosti z jej života.

Hovoril o jej školských vysvedčeniach a jej najvnútornejších pocitoch. Aj jej vysvetlil, že si zvolila určitý študijný smer preto, lebo „vtedy sa Mars priblížil k Jupiteru a Saturnu...“ Potom začal hovoriť o Emmanuelovej budúcnosti. Dal jej najavo, že celý jej život závisí od hviezd. Kniha života oznamovala tvrdé skúšky a ťažké utrpenie. Stále viac a viac začal ovládať Emmanuela neopísateľný strach, a pocítila ľadový chlad. Keď „mudrc“ zatvoril knihu, dospel k tridsiatemu roku jej života. Išiel po druhý zväzok, ale Emmanuela rýchlo povedala: „Nie, nie, to stačí!“ Postavila sa a bez slova opustila dom.

„Až dodnes som verila,“ napísala Emmanuela neskôr, „že môj život je v Božích rukách, pretože ma stvoril z lásky. Verila som, že svet držal vo svojich rukách a nakoniec zostane iba láska. Avšak po tom, čo som práve počula, stál predou mnou mäťuci dôkaz, že to tak nie je. Teda sú to hviezdy, ktoré určujú moju životnú cestu. Osvietenec urobil zo mňa sirotu. Stratila som svojho Otca v nebi. Veľmi šikovne demontoval moju vieru a presvedčil ma, že môj život je jedine náhodným produktom neosobných planetárnych dejov. Videla som sa zrazu ako zajatec vzdialených a nedosiahnuteľných hviezdnych výtvorov, ktorých meno som vôbec nepoznala. Toto predurčenie spočívalo na mojich pleciah ako železné bremeno, ktoré ma tlačilo k zemi a spôsobovalo mi strach. Nedokázala som sa z toho oslobodiť. Bola

som zajatkyňou fatalizmu.“

Naozaj sa začalo uskutočňovať všetko tak, ako to „predpovedali hviezdy“. A Emmanuela si zakaždým povedala: „„Je to tak, lebo má pravdu. Veď on mi to predsa povedal.‘ Skrytý duchovný rakovinový nádor narastal v mojom vnútri. Už som nemala žiadnu nádej. Začali sa diať zvláštne veci – v noci som sa budila s panickým strachom a s pocitmi úzkosti. Bezdôvodne som začala vyslovovať slová nenávisti proti jednému alebo druhému človeku, nemala som chuť do jedla a telesne som bola úplne slabá. Mala som depresie a všetko ma hnalo k vzbure. Deväť mesiacov som takto živorila. Cítila som sa blízko smrti, už veľa nechýbalo. Myšlienka na samovraždu sa ma zmocňovala stále viac a viac.“

Mária Pia pochopila, v akom stave zúfalstva sa nachádzala jej sestra Emmanuela. Preto ju pozvala: „Zajtra sú Turíce. Poď so mnou. Našla som modlitbovú skupinu charizmatikov. Stretávajú sa, aby si uctievali Ducha Svätého. Poď, On pre teba určite niečo urobí.“ Emmanuela o tom nebola vôbec presvedčená a opovrhujúc si myslela: „Tvoj Duch Svätý je možno milý, ale mne určite nemôže pomôcť!“ Nakoniec mi Mária Pia predsa len oznámila miesto stretnutia.

Nasledujúca noc bola pre Emmanuela „peklo“, ako to sama opisuje. „Ocitla som sa v pazúroch satana a bola som vnútorne zničená.

Keď prišlo ráno, nemala som už žiadnu životnú perspektívu. Upriamila som svoju poslednú modlitbu k Bohu. Bola určite jednou z najkratších, ale zároveň aj jednou z najúprimnejších: „Pane, vidíš, už nedokážem žiť ani o deň dlhšie. Varujem ťa. Dnes s tým skončím. O piatej ma už nebude!“ To bola moja ranná

modlitba.“

Emmanuela si už prichystala presný plán, ako okolo piatej hodiny večer jednoducho zmizne z tohto života. Zdalo sa, že hodiny do večera nechcú plynúť.

Emmanuela však aj v tomto stave núdze cítila nutkanie, aby vyhovelá pozvaniu svojej sestry. Presne sa rozpamätala na adresu: Paríž, Rue de l'Assomption, Ulica Nanebovzatia Panny Márie.

„Keď som prišla, už tam bolo zhromaždených tridsať ľudí. Zdalo sa, že patria do iného sveta. Hneď mi napadla myšlienka: ‚To sú oni, títo apoštoli, ktorých už roky hľadám. Vidím ich, ale ako vo filme. Neskoro!‘ Medzi nimi a mnou bola neprekonateľná priepasť. Ja som bola už v údolí smrti. Tam som bola uzavretá. O piatej hodine už nebudem medzi živými. Snád' majú Jeho svetlo, o to lepšie pre nich. Bolo 15 hodín 30 minút. Sedela som apaticky a celkom zúfalá uprostred týchto šťastných ľudí a neustále som pozerala na hodinky. Ich modlitby ma neoslovovali. Môj koniec bol blízko. Mala som ešte hodinu a pol života.“

Okolo 16.00 hodiny prišla do spoločenstva Andrea, jednoduchá matka rodiny. Medzi asi tridsiatimi katolíckmi bola jedinou protestantkou. Sotva si sadla, povedala nahlas: „Bratia a sestry! Medzi nami je niekto, kto je krátko pred smrťou. Táto osoba sa nechala oklamať nepriateľom. Uznávala špiritizmus a vyvolávala duchov, a tak ju satan spútal. Avšak Ježiš má moc oslobodiť ju a vrátiť jej život. Nech príde dopredu a my sa v sile Ježišovho mena budeme za ňu modliť.“

Všetci boli týmito slovami zarazení. Emmanuela presne vedela, že tu ide o ňu. Bola nepokojná a rozhodla sa, že

po modlitbe sa s touto ženou porozpráva. Krátko po 16.30 sa modlitba skončila.

Emmanuela podišla k Andrei:

„Ahoj, hovorili ste o niekom, kto ide v ústrety smrti...“

„Ach, to si ty! Poď k nám. Teda, čo si robila? Bola si v kráľovstve nepriateľa, vyhl'adávala si astrológov a osvietenecov. Je to pravda? Spytovala si sa duchov zosnulých a vyvolávala si duchov?“

„Áno, robila som to vo svojej mladosti, spolu so svojimi priateľkami. Ale ja som nevedela...“

„Veríš v Ježiša Krista?“ „Áno, som kresťanka.“ Potom zaviedla Andrea kandidátku smrti do záhrady a ponúkla jej miesto na lavičke. Potom hovorila ďalej: „Ty sama si sa vydala napospas nepriateľovi. On ťa spútal a teraz ťa trýzni. Jeho cieľom je zabiť ťa. Veríš, že Ježiš má dnes moc oslobodiť ťa od pút a viesť ťa do pravého svetla?“ „Áno, verím to. Ale, Andrea, aj keď ma Ježiš oslobodí, aj napriek tomu chcem zomrieť, pretože démoni spôsobili toľko zla v mojom srdci. Už

dlhšie nedokážem znášať toto utrpenie.“

„Ale veríš, že Ježiš, ktorý má moc oslobodiť ťa od démonov, dokáže uzdraviť aj tieto rany?“ „Áno, verím, že ma dokáže uzdraviť,“ odpovedala Emmanuela tentoraz váhavo, pretože v tom si nebola až tak celkom istá.

„Sľubuješ, že tieto hnusné veci už nikdy viac nebudeš praktizovať? Lebo musíš vedieť, keď s tým znovu začneš, tak sa ti bude vodiť ešte horšie!“ Teda nesmeli sme strácať čas! Andrea a niekoľkí z modlitbovej skupiny začali spievať chválospev a prosili Pána o odpustenie Emmanueliných hriechov. Bolo zrušené prekliatie, ktoré na ňu uvalil hinduista z Delhi. Potom zavládlo úplné ticho. Počas tejto modlitby Emmanuela nič nevnímala. Až teraz zistila, že smrteľná úzkosť, zovretie a všetky bolesti zmizli. „Preč! Jednoducho boli preč! Ježiš tu naozaj bol! Moje hodiny ukazovali presne 17.00 hodín! Dohodla som si stretnutie so smrťou, ale prišiel živý Boh a nie smrť. Cítila som Dobrého Pastiera, ktorý ma vytiahol z hrobu a moje

smrteľné rany vzal na seba. Cítila som, že život prúdil vo mne ako sladký prúd. Celé moje bytie sa akoby kúpalo v radosťi zmŕtvychvstania. V tento večer som sa celkom darovala Bohu: „Pane, mojím plánom bolo zomrieť. Ale Ty si vzal moju smrť na seba a daroval si mi život. Preto patrí tento život odteraz celkom Tebe. Prijmi ho!“

Zatiaľ čo všetci d'akovali Duchu Svätému za toto mocné pôsobenie, Emmanuela zažila, ako veľmi ju Boh miluje. „Od tohto momentu som sa už nebála Božej vôle. Práve naopak, dostala som milosť, že som chcela plniť Jeho vôľu až do bodky, pretože som pochopila: Božia vôľa znamená život. Duch Svätý mi daroval hlavne dar bázne Božej, strach, že by som sa Mu mohla znepáčiť. Jemu, ktorého som teraz tak veľmi milovala. Počas nasledujúcej noci som spala ako novorodeniatko na matkinom srdci a nasledujúci deň sa začal pre mňa úplne nový život.“

Prameň: Sr. Emmanuel, II bambino nascosto, Editrice Shalom 2006

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Pisma alebo použiť modlitbové modely pre sviatenie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré upozorniť, aby ľudia chorí a spútani

otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia iné tri

skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen stráže zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Stráže sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
3. týždeň: Žilina a okolie,
4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.

Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa ľosom určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vŕcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyšlyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláza, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.

Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.